

DEBRECZENI HIRLAP

„Fizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy hóra 1 frt.
Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Ifj. Gily Ede.
 Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
 Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
 Hirdetések a legmértékesebb árazámitás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

A valódi treuga dei.

Debreczen, január 30.

Megint támadt a milléniumi békének, a treuga dei-nek apostola. Megint megszólalt egy magyar hazafinak lelkiismerete, hogy a bölcs szavának súlyával honfitársait a nagy nemzeti momentumhoz méltó hangulatra, békülékeny szellemre és magabizálásra kérje, intse.

Kevesebb pretenzióval lép fel, mint a karácsonyi cikk; szerényebb keretben, egy újság ünnepi albumában hallatja szavát, intézi bölcs tanácsait különösen az ellenzéki pártokhoz, de azért meggyőződésünk az, hogy e szózatnak talán intenzívebb lesz a hatása, talán mélyebb benyomást fog gyakorolni a hazafias kedélyekre, mint a sippal, dobbal kísért, barát és ellenség által félremagyarázott és végeredményében máris zérusra leszálit karácsony-ujévi békehadjárat.

Mert ezt az újabb békeajánlatot közéletünk azon alakja teszi meg, a ki még mindig hatalmas befolyást gyakorol az ország politikai közszellemére, kinek államférfiúi bölcseségét ebben az országban mindenki elismeri és kinek tiszta hazafiasága előtt mindenki egyaránt meghajol; ezt az újabb békeszózatot Tisza Kálmán intézi a hazafiakhoz, egy ellenzéki újság milléniumi albumában.

A milyen szerény, minden poze és cziczoma nélküli politikai életünk ezen vezérajának egész egyénisége, éppen olyan

egyszerű, olyan minden frázis és czikorya nélküli ez a nagyfontosságú enuncziációja is.

Ime a nyilatkozat egész terjedelmében.

„Nem tudom, a mi viszonyunk között lehet-e valami, a mi pártkérdéssé nem tétetik, de tudom és érzem, hogy semminek, a mi a milléniumra vonatkozik, nem volna szabad pártkérdésnek lenni.

Ezen meggyőződésben írok tehát pársort az engem felszólított ellenzéki hirlap albumába, mégis, ha azt némelyek netalán félremagyarázzák, csak az fog velem történni, mi már ezerszer megtörtént.

Különbén is csak egy óhajást akarok kifejezni, mely talán épen ezen albuma beleillik.

Végignévezve az elmúlt ezredév eredményeit, fontolja meg a nemzetnek minden tagja és főleg azok, kik ma egy vagy más minőségben sorsára befolyást gyakorolnak, mi okozta e nemzetnek — önhibájából is — veszélyeit, s mik azok a tulajdonok, a melyeknek köszönhetjük, hogy ezek dacára aránylag mai népekhez csekély számunk mellett; bár hazánk földrajzi fekvése is kedvezőtlen, mert hiszen e miatt volt kelet és nyugat küzdelmeinek századokon át csatahelye, — megélni tudtunk s a magyar állam és a magyar nemzet számot tevő tényező ma Európában. Azután, ha ezekkel tisztába jövünk, legyünk elhatározva kerülni azokat, mik veszélyt okoztak a multban s cselekedni azt, ami fentartotta,

még ha ez személyes, esetleg tulságos áldozatokba kerülne is.

Szükséges e magába szállás mindenkinek, de ne vegyék rossz néven, ha ki mondom — kiválóan a hazafias szándékoktól vezetett ellenzéknek.

Mindnyájan azt akarjuk, hogy ezredéves ünnepélyünk egy újabb ezredévre terjedő életnek legyen előrevetett fénye, de igen félek, ha le nem vonjuk a mult tapasztalataiból a jövő magunktartását kijelölő tanúságokat, a helyett, a mit óhajtunk, amiért lelkesednünk egy elalváásra kárhoztott életnek lesz utolsó fellobbanása.

Óvja isten ettől mi magyar hazánkat!

Itt van előttünk az igazi treuga dei, tiszta minden sallangtól és rezervációtól, minden feltételtől és kibuvótól, minden furfangtól és utógondolattól mentes formájában!

Mihelyt a közös közjogi alapon álló pártok közt létrehozandó fuzióról szó nem lehet; mihelyt a politikai ellentétek kiegyenlítése lehetlenné vált, más módját a békekötésnek kezdettől fogva nem láttuk, mint azt, amelyet most Tisza Kálmán ajánl, más utját a nemzeti ünnep békés megülésének nem találtuk, mint azt, hogy annak, a mi a milléniumra, ennek méltó megünneplésére és a nemzeti történet igazi sarkpontjává való tételére vonatkozik, nem volna szabad pártkérdésnek lenni.

Már a multkor kifejtettük, hogy eltekintve minden politikai elvtől, eltekintve minden pártalakulással kapcsolatba hoz-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

János, a tisztiszolga.

Ezt a csupaszképű, szeplős svábgyereket tulajdonképen nem is Jánosnak hívták, hanem Hanznak. Ő legalább így tartotta egész addig, a míg kezébe nem kapta katonáéknál azt a kemény, négyzetleges kis papirszelvényt, melyet jó magyarsággal „kopcedulának“ neveznek a bakák s amelyre szép gömbölyű betűkkel ez a demokratikus név volt fölírva: Buch János.

Kezdetben sokszor eltűnődött az ő együgyü tudatlanságával ezen az előtte szokatlanul hangzó néven: János! . . . Vajjon ki lehet ez? . . . Ő bizonyosan nem . . . Erről szentül meg volt győződve. Később azután azt kezdte magának bebeszélni, hogy itt, ebben a kifordított katonáéletben bizonyára új keresztnevet is kap az ember, aminthogy tényleg kap is néha, csak hogy azzal nem igen szokott eldicsekedni senki.

Ezzel a kételkedő bizonytalansággal szólította meg egyszer a szomszédját:

— Hogy hívnak téged?

— Jung Miklósnak — felelte az.

— Jung Miklósnak, ismételte magában és odament az ágyhoz, megnézte a fejtábláját. Azután olvasni kezdte a nevét: Jung Miklós. Ja, ja, . . . Mikolaus Jung.

Többet nem szolt; levette csendesesen a saját fejtábláját és bement véle a század-

irodába. — Ott a számvívő altisztnek jelentette:

— Őrmester ur jelentem alásan, ez a kopcedula nem jó.

— Miért?

— Mert nem az én nevem van ráírva.

— Hogy-hogy? Hát hogy hívnak?

— Buch Hanz.

Az őrmester elmosolyodott és kizavarta az irodaszobából.

Ez a csendes, természetes butasága mentette meg azután ezt a jámbor svábgyereket a további fegyverviselésétől. Az őrmester figyelmébe ajánlotta őt a hadnagy urnak, aki eltekintve katonás szigorúságától, igen jólelkű ember volt. A hadnagy ur azután megfigyelte őt az exercizirozásnál is. Ott is olyan ügyetlen, önmagával tehetetlen embernek bizonyult, akin kell, okvetlenül szükséges, hogy segítsen az ember. Mert szinte elképzelhetetlen, hogy egy csendes butaságban szenvedő katona, aki hozzá még balkezes is, a legtürelmesebb embert is ki ne hozná a sodrából, ha a sorban ügyetlenkedik és elpuszkázza a gyakorlat szabatos kivitelét.

A hadnagy ur tehát úgy találta, hogy részben a szolgálat érdekéből, főképen azonban csupa humanitásból, ki kell venni a glédából s a zsinoros magyarnadrág helyett pantálóba kell bujtatni, amely tudvalevőleg igen alkalmas adjusztirung szobasurulás, cipőtisztítás s más ilyenmü, tisztiszolgák részére utalványozott „beschäftigung“ hoz.

Ugy is történt.

Hanz az az most már János, — mert a

hadnagy ur attól a naptól fogva így nevezte őt — felvette a szürke pantalló nadrágot, a blua ujjára rávarrták a piros „zupastráfiit“ és elfoglalta azt a kiesi piszkos zugolyt, mely a hadnagy ur tágas bérszobája mellett kietlenkedett. Sötét volt ez a szűk kis kamara, és barátságatlan; a világosság csupán egy keskeny ablakon jutott be, melynek üveglapjára idők multán finom hálót szőtt egy otromba keresztispók.

János mindezek dacára igen jól érezte magát az új otthonban. A különféle rekvizitumok, mik egy garcon katonáember butorzatának kiegészítő részeit képezik, mint néhány gombfogó, különféle kefék, egy pár üres vikszos skatulya, rézgombok, elhasznált hals bindli darabok, elrongyolódott keztyük s más ilyenmü készségeket szépen sorba rakosgatta, mintha csak kiállítást akart volna belőlük rendezni.

Igy aztán sokkalta vigabban folyt az élet, mint odafön a századnál, ahol minden pereze jut valami kellemes foglalkozás a közembernek.

Reggelenként füttyörszve fogott a szabatisztogatáshoz, s az eldobott szivarvégekből cigarettet sodort, melynek felszálló kékes füstjében nagy lelki nyugalommal elgyönyörködött.

Azután ki ment a lépesóházba s ott a leföl szaladgáló cselédeányokkal kezdett hancuzozni.

Egy szóval kifogástalanul folytak a napok, jobban, mint valaha elképzelte János.

Sokszor elgondolta magában, ha ugy

ható kérdéstől, az magában véve is a legjobbak támogatására érdemes, hogy a nemzeti lét évezredes fordulóján a magyar a magyarral mint testvér találkozzék, hogy akkor, mikor Európát maguknál vendégül fogadjuk, szűnjék meg a családi perpatvar, legyen vége, ha csak erre az egy évre is, azoknak a jeleneteknek, amelyek a hazafiakat egymással szembe mint gyűlölködő ellenségeket mutatják be a nagyvilágnak.

Annál is inkább érdemesebb ezt megtenni, mert az ünnep megrontására a hangulatnak nyomottá tételére vállalkoznak mindazok, kiknek a magyar államszeme szálla a szemökben, akik a magyar nemzet esküdt ellensége, ugye hazatárán belül, mint azon kívül.

E törekvésekkel szemben az összes hazafiaknak áhitattal kell sorakozniok párt és politikai állásra való tekintet nélkül.

Ezt ajánlja őszinte egyszerűséggel Tisza Kálmán, ezt ajánlja a parlament nagy taktikusa, akinek taktikájának követeése ezuttal a magyar államiság ellenségeinek kudarczára, csufos megbukására fog vezetni.

Politikai hírek.

Osztrák miniszterek Budapesten.

A kiegyezési tárgyalások hétfőn újra megkezdődnek. E végből már vasárnap Budapestre érkeznek Badeni osztrák miniszterelnök, Bilinski, Glanz és Lederbur miniszterek. Gruber osztrák pénzügyi főtanácsos napokig dolgozott Pöppöck és gróf Wickenburg magyar szakelődökkel azon a jegyzéken, amelyet a két kormány az Osztrák Magyar Bankhoz intéz. Gruber tegnap elintazott Budapestről és a jegyzék végleges szövegét a két állam minisztereinek együttes értekezletén fogják megállapítani.

Ami Lederbur földmívelésügyi miniszter érkezését illeti, félhivatalosan megjegyzik, hogy amikor Dányi földmívelés-

ügyi miniszter legutóbb Bécsben járt, éppenséggel nem volt szó arról, hogy Ausztrálával külön állategészségügyi egyezmény létesítésék, hanem az idevágó rendőri intézkedéseket a gazdasági kiegyezést felölelő javaslatok egész komplexumának keretébe fogják beilleszteni.

A kuria bíraskodása választási ügyekben.

A képviselőház által kiküldött harminczas bizottság, mely a kuriának választási ügyekben leendő bíraskodására vonatkozó törvényjavaslat tárgyalásával van megbízva, mint értesülünk, Apponyi gróf indítványára csak akkor fog kiterjeszkedni, ha az igazságügyi bizottság befejezte a büntető eljárásról szóló törvényjavaslat előkészítését. Nagy részben ugyanis ugyanazok a képviselők tagjai mind a két bizottságnak és a dolgok természetéhez képest az igazságügyminiszternek mindkét bizottság üléseiben részt kell vennie. A büntető eljárásra vonatkozó törvényjavaslat bizottsági tárgyalásai egyébként legfőleg két hét alatt befejeződnek, úgy, hogy jelentését Apponyi indítványa felett, még mindenestre a költségvetési törvény megszavazása előtt terjeszthesse a Ház elé.

A zichyfalvi mandátum.

Dányi László, Nógrádmegye új főispánja, mint Szécsányból táviratozzák, elbucszott a zichyfalvi kerület választótól, akiknek a nevében Nikolajevics István földbirtokos üdvözölte kinevezése alkalmából Dányi Lászlót. Az új főispán magvas beszédben méltatta a parlamenti helyzetet. A nagy lelkesedéssel fogadott beszámoló után a szabadelvű párt Molnár Sándor ajánlatára egyhangulag Dányi Lászlót Pál földbirtokosnak, a volt képviselő öcsésének ajánlotta fel a jelöltséget, aki azt elfogadta. Dányi László Pál mindjárt el is mondotta programbeszédét, kijelentve, hogy multjához hiven a szabadelvű párt elveivel óhajta képviselni a kerületet. Később kétszáz terítékű bankett volt, amelyen számos pohárköszöntőben éltették a régi képviselőt és a jelöltet.

— János ebédet fogsz hozni. Utközben pedig fölmegysz Lugsékhoz ahová estenkint a köpenyegemet szoktad hozni és megmondod önnagyságának, hogy várátlanul szolgálatba kell mennem, s így nem lehetek jelen az ebéden.

János kurtán rámondta:

— Ja wohl — s azzal sebtiben kikotródott a szobából.

Elment.

A mint ki ért a tisztiszolga, akkor jutott esak eszébe a hadnagy urnak, hogy nem egészen az etikette szabályai szerint járt el ennél a kimentésnél; csakhamar azonban megnyugtatta az a gondolat, hogy leghelyesebb volt mégis nyílt üzenetet küldeni, nehogy a legparányibb diskkrét levélke is gyanút keltessen önnagysága személye iránt.

János az utczán szemére huzta a sapkáját s a tisztiszolgák szokása szerint, füttyrészve koczogott a Gomb-utczába.

Fölment egyenesen a Lugsékhoz.

Önnagyságával az előszobában találkozott. — Kisztihand, — szólt János főnhanon, mint a szolgálatban álló katonaszemélyek szoktak beszélni. — A hadnagy ur azt parancsolta, hogy nem jöhet el ebédelni, mert egy órákor szolgálatba megy, és azt parancsolta, hogy hozzak neki ebédet.

Önnagysága jelölből elkomorodott, aztán összebigyesztette az ajkait.

— No lám ez nem rossz, — gondolta magában. Ej, ej, de is furcsa emberek ezek a lieutenant urak.

Azután sajnálkozólag fordult Jánoshoz:

— Mondja meg a hadnagy urnak, hogy

A borsodi főispánság.

A Mikló Gyula lemondása folytán megüresedett borsodi főispánságra három nevet hoztak kombinációba: Radvánsky Géza bárót, Vay Elemér bárót, (Vay Béla főrendiházi másodelnök, volt borsodi főispán fiát) és Dókus Ernő országgyűlési képviselőt. Ugy hírlik, hogy egyelőre nem fogják betölteni a főispáni állást, hanem Hámos Lászlót bizza meg a kormány a megye kormányzásával.

Külföld.

A cseh tartománygyűlésből.

A cseh tartománygyűlés ülésén Wernsky megokolja a németek indítványát, amely azt czélozza, hogy az utczákat és terkeket cseh és német nyelven jelöljék meg és német nyelven jelöljék meg és egyuttal kéri hogy indítványát utasítsák a bizottsághoz. Podlipny alpolgármester germanizáló tendenciát lát az indítványban és ellene nyilatkozik. Gróf Bupoy a nagybirtokosok nevében hozzájárul az indítványhoz. Az indítványt erre az összes szavazatokkal, a csehkei ellenében, a bizottsághoz utasították. Tausche képviselő megokolja javaslatát a vám és kereskedelmi szerződés dolgában és azt mondja, hogy a tartománygyűlésnek fel kell emelnie szavát, nehogy az új kiegyezésben újra a régi visszási állapotokat statuálják. Tausche indítványát egyhangulag bizottsághoz utasítják.

Ferdinánd a pápánál.

Mint a Stefáni ügynökség jelenti, Ferdinánd Bolgár fejedelem legszigorubb inkognitóbn kérte és kapta meg a pápánál a kihallgatást. A fejedelem rendjeleivel díszítve, öt tagu kísérettel ment a Vatikánba. A kihallgatáson a mely nagyon rövid ideig tartotta, a fejedelem egyedül volt jelen. Később a fejedelem rövid látogatást tett Rappolla kardinális államtitkárnál. A pápa egyszer már megadott választát, a mely szerint

egyedül volt oda haza, és kikönyökölt a puha ablakvánkoson, hogy mégis csak szép ez az élet.

A mi sötét, és unalmas benne, mint a cipőtisztítás és a kardfényesítés, az is csak addig tart, míg egy kis „puczezpomádé“ segítségével olybá nem lesznek, akár csak egy velenzei tükör.

Csak hogy ez a szép vidám élet sem volt olyan tartós. Ez is olyan volt akárcsak az idő, mely egyszer sir, máskor pedig mosolyog. — János mosolygása is sirásra vált egy napon. Es János valósággal sirt ezen a napon; — olyanná vált az ő rettenetes buta kinezésü arca, akárcsak egy pityergő gyereké, aki vizsgálhatatlan lesz, ha eltörök a legkedvesebb játéktárgya.

A dolog úgy esett, hogy a hadnagy urnak egy igen kedves vizitje összeesett a szolgálatnál. Azzal az unalmas kaszánya inspekciósággal, amit huszonnégy órai fölvaltással tartanak nagy buzgósággal a subaltern officierek. Az nap tehát igen bosszus volt, a minthogy bosszus is lehet minden snejdig lieutenant, akinek a waffenrokkon belül támadó érzelmeit az egyhangu, rideg szolgálatnak kell eleszítitani.

Délelőtt mikor hazament, azonnal behívta Jánost.

János a hadnagy urnak eme szokatlan hangulatától megrökönyödve, végtelen szomorú arcczal lépett be a hadnagy hívására a szobába.

— Befehl, Herr lieutenant.

A hadnagy ur az ablaknak fordulva, morozusan nézett kifelé egy darabig a zuzmarás téli délelőttbe, azután durczás hangon szólt a logényhez.

igen sajnálom... és... tiszteltetem. Az ebédre pedig vigyázzon, hogy ki ne öntse!

János alázatosan meghajította magát és füttyrészve lépkedett hazafelé. Otthon még mindig igen rossz hangulatban találta a hadnagy urat. Amint belépett, kedélyes arczot csapva jelentette:

— Hadnagy ur jelentem alásan, ö nagysága igen sajnálja a hadnagy urat és azt parancsolta, hogy tiszteli és hogy úgy vigyázzak az ebédre, mint a két szememre.

— Donnerwetter!... Te ostoba számár, hát mit csináltál!...

— Hadnagy ur jelentem alásan, azt parancsolta ö nagysága, hogy nagyon sajnálja a hadnagy urat — szólt közbe, szepegeve János.

— De hát te, te bagoly, mondtam én neked, hogy onnan hozz ebédet!... Nem a vendéglöböl parancsoltam!?... No várj, te ügyetlen sváb számár, ezért... különben pusztulj szemem elől.

János gyorsan kitakarodott a szobából, a hadnagy pedig nagyjából megebédelt. Egész délután boszantotta ez a fatális eset. Restelte végtelenül ennek az ügyefogyott embernek a tévedését, mely rá nézve rettenetes blamázs volt. Mit gondolhat most az az asszony!... Micsoda kiskorúságra vall ez az ostoba eljárás? — így töprengett magában sokáig. Valami rehabilitáló ötleten törte a fejét, ami kimentené, ha ugyan ö nagysága neki tulajdonítja e komoly számba vehető, gyerekes tréfaságot.

Délután, mikor János lehozta a tisztikaszinóból a hadnagy ur tejes kávéját, újra csak összeszidta a bárgyu sváb gyereket,

Boris
áttérése m
telte a fe

A D
ben, ame
válnék, a
Odesszáb
zusi orosz
hogy a t
janak. to
tározott t
talmak b
tervhez á
egyezést
szágé ki
nökség, l
mit-sem

Ép
szólt bel
niel E
utóbbi na
ban adta
szerüen
tudomás
nekelőtt
ügyben
járt el b
Bánffy-k
osztani.

A b
pezi egy
nak tárg
ránál és
hatott le
röl. Az
sürgette
utasithat
ha nem
A kedve
sének m
reteiben
amely
folyamán

Azután
szájába

rásznál
gához;
M
a tökfül

—
kemény

Ig
velte az

Já
utasítás

azután

F
János

B
a csizm

a tortá

—
komba

It
rintost,

vidám

—
kevés,

E
forinto

T
harma

szolga

Boris hercegnek az ortodox vallásra való áttérése meg nem engedhető, szóval is ismételte a fejedelem előtt.

Az örmény kérdéshez.

A Daily News bécsi jelentésével szemben, amely szerint az örmény kérdés akuttá válnék, az orosz flottát Szobasztopolban és Odesszában készenlétebe helyezték. a kaukázusi orosz seregeket pedig összevonták volna, hogy a tavasszal Orményországba bevonuljanak. továbbá, hogy Oroszország most a hatalmak beleegyezését kéri Törökországnak határozott terv szerinti való fölcsatolásához, amely tervhez állítólag az összes hatalmak beleegyezését megnyerte, Ausztria Magyarország kivételével, arról értesül a Wolff-ügynökség, hogy Berlinben ilyen távolról semmit sem tudnak.

Dániel Ernő.

Debreczen, január 30.

Ép oly jelentősen, mint világosan szólt bele a bodravölgyi vasutügyi vitába Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter az utóbbi napok szenzációs ügyét oly világításban adta elő, amely a pusztá tényállást egyszerűen és minden frázis nélkül juttatja köz tudomásra. A kereskedelmi miniszter mindezekelőtt egyedül a maga számára követelte az ügyben a teljes felelősséget, miután ő önállóan járt el benne, őt illeti a felelőség, melyet a Bánffy-kabinet egy tagjával sem akar megosztani.

A boda-völgyi vasut már 15 év óta képezi egy oly lakosság legsürgősebb óhajtságainak tárgyát, amely lakosság fejlődésénél, iparjánál és intelligenciájánál fogva nem mondhatott le a vasuti összeköttetés jótéteményeiről. Az odaváló lakosság már 15 évvel ezelőtt sürgette ezt a vasutat és a miniszter egy elutasíthatlan kötelességet mulasztott volna el, ha nem segít vala ezen a sürgős szükségben. A kedvezmények, melyek a vasut engedélyezésének megadattak, a fennálló törvények kereteiben mozognak az állam hozzájárulása, amely eredetileg 16%-ot tett, a tárgyalások folyamán 15 1/2%-ra mérsékelte. A vállalat

Azután maga mellé állította és mérgesen a szájába rágta:

— Ne, itt van két forint, vegyél a cukrásznál egy diós tortát, és vidd föl ő nagyságához; mondd, hogy tiszteltetem.

Más módot nem talált, jóvá tenni ennek a tökfilkónak az ügytelenségét.

— Értetted!?

— Jawohl herr lieutenant — felelt vissza keményen János.

— Kotródj!...

Igy legalább valamennyire revanchirozva vélte az ebédet.

János elballagott a cukrászdába és az utasításhoz hiven bevásárolt egy dióstortát, azt azután fölvitte ő nagyságához.

Fél óra múlva derűs arccal kopogott be János az inspekcziós szobába.

— Herein.

Belépett. Oda benn keményen összeütötte a csizmasarkokat és vigyorogva jelentette:

— Hadnagy ur jelentem alásan fölvittem a tortát.

— Mit szolt ő nagysága?

— Semmit. Egy forintot nyomott a markomba.

Itt kihuzta a nadrágzsebből az ezüst forintost, azután az alattvalói hűség érzésével, vidám hangon tette hozzá:

— Csakhogy én megmondtam ám, hogy kevés, mert két forint az ára!

És letette az asztalra a két fényes ezüstforintost.

Talán mondanom sem kell, hogy Jánost harmadnap megfosztotta a hadnagy ur tisztiszigaj rangjától.

Cserzy Mihály.

kozó nem kapott meg minden kedvezményt, melyet kért és az engedélyezett kedvezmények olyanok, melyek a vasut létrejöttét elősegítették és minden más viczinális vasutnak megadattak. Szállítási kedvezményben az engedélyes mit sem ért el ami megadott neki, szaktekintélyek véleménye alapján történt. Éppen ebből keletkezett a szerződő felek, Miklós és Szabó közt a differenzia, mert ők zsiros haszonra számítottak és mikor látták, hogy reményeikben csalatkoztak s be kellett látniok, hogy a kormány szigorú igazságossága és lelkiismeretessége miatt a remélt kövér falatot a vasutépítésnél nem találhatják meg, családi és zsarolási feljelentésekkel estek egymásnak.

A kereskedelmi miniszter a leghatározottabban tiltakozik az ellen, hogy az erkölcs-telen szerződések, melyek kötöttek, másokra is megengedhetnének következtetéseket, mint magukra a szerződő felekre. Egyik a másikat akarta megcsalni és ez elég jellemző.

A képviselőház ülése.

Budapest, jan. 29.

Még mindig a viczinális düh tombol a t. Házban. Olay Lajos elégtételt kért a kereskedelmi minisztertől azért, mert az ő nevét is a konzessionalisták közé iktatták a lapok.

Szilágyi Dezső elnök nagyon helyénvalóan a nyilatkozatra megjegyezte, hogy helytelen a viczinális vasutak engedélyeseit olyan színben feltüntetni, a miből a gyanúsítás jogosultságára következtethetne bárki is. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter pedig megnyugtatta Olayt arra nézve, hogy ha tényleg viczinális vasut engedélyese volna is Olay, még akkor sem volna oka az apprehensióra, mert egy vidék gazdasági érdekeit helyi érdekű vasutal gyamolítani — hazafias kötelesség teljesítése.

Am, ha megvolt a jogosultsága mindazoknak a beszédeknek, a melyek a viczinális vasutakról elhangzottak, nem tagadható annak a manapság meglehetősen izolált álláspontnak a jogosultsága sem, a melyet a következő szónok, Boros Béni elfoglalt. Boros kijelentette, hogy még csak Csáky Albin gróf indítványát sem fogadhatja el, mert ez egyenesen az ország gazdasági helyzetének megzavarására vezet. Köztisztviselők és képviselők az ország intelligenciájának javarésztét képezik s egyenesen kötelességük a közérdek mellett a helyi érdekeket gyamolító vasutak építését az állam direkt magánvállalkozásra bizza.

Vajay István és Horánszky Nándor az ellenzéki javaslatokat dédelgették leginkább. Ezután Erdélyi Sándor igazságügy-miniszter Szalay Károly határozati javaslatáról mutatta ki, hogy az képtelenség. Az ügyesség csak akkor nyulhat megtorláshoz, ha büncselekménnyel áll szemben. Abban az esetben, a melyre Szalay célzott, ilyen üldözendő büncselekmény nem fordult elő és így teljesen felesleges az indítvány.

Miután pedig Szalayt szelbali ügyvéd-kollegái is kapacitálták elkövetett ügyvédi ballépésének nagyságára, visszavonta szörnyesülőt indítványát. Utána Horváth Gyula fejtette ki álláspontját az indítványokkal szemben. Csak a Bartháét fogadta el, mert a jövőre nézve az ellenőrzést Csáky Albin gr. indítványa nélkül is gyakorolhatjuk. Hock János a főispánok ellen adomákkal harcolt s mert nemcsak a főispánokat, de az adomákat is kivetteztette igaz mivoltukból, harca egyben a jól adomázó zsidók ellen is irányult.

Sréter Alfréd szólott még személyes kérdésben s azután a vitát bezárták.

A záróbeszéd előtt Perczel Dezső belügyminiszter reflektált a költségvetésének tárgyalás alatt lévő tételére vonatkozó indítványokra és megjegyzésekre. Az indítványokról kimutatta, hogy azoknak jogosulatlansága kétségbe vonható. Hasonlóképp jogosulatlan az is, a mi a főispánok általánosított vasuti jegyéről elmondott. Minden hivatalnok

utiköltségét megtérítik s ezen a czimen erre jogot tarthatnak a főispánok is. Jegyük csak megyéjük területére és székhelyükről Budapestre szól.

Azután a belügyminiszter utalt azokra a vádakra, a mikkel az egész főispáni intézmény ellen az ellenzék előhozakodott. E vádakkal szemben, úgy hiszi, teljesen elégséges a főispánoknak a legutóbbi 25 esztendő alatt szerzett érdemeit emlékeztetbe idézni, a melyek bizony-bizony, különösen egy-egy exponált ponton, valósággal megbecsülhetetlenek.

A miniszter nyilatkozatát, a mely ezeken kívül felölelt még egy és más részletkérdést is, a többség helyesléssel fogadta.

A vitát folytatják.

Egyről-másról.

Táncz-rend-nyelv.

A krinolinnal és az amerikai nagybácsikkal a legyezőnyelv, a szerenád, a szerelemtől repedt szív, szintugy a bélyeg, zsebkenő, virág és napernyő-nyelv is kiment a divatból, akárcsak a menuette, vagy a csókon szerzett vőlegény.

Ma már, dacára hogy szeretett hazánkban még mindig finánczmentesen közlekedhetnek a szerelmes levelek, a karzati ülőhely kisasszonyai és urfiai is a kishirdetések közkedvelt rovatában utalványoznak ki egymásnak fél mázsa bókot és ifjúkori könnyelműséggel százegynéhány kurta esztendőre ugyanitt kötnek szerelmi határidő-üzletet a nagy nyilvánosság előtt.

Am a nagy reform már küszöbön van, mikor az igaz érzelmek kicserélésére alkalmas lesz a táncmulatság, mert még azok is megérthetik majd egymást, akik a vallomástól úgy félnek, mint a nazarénus a puskától.

A debreczeni posta és táviró tiszték ugyanis elhatározták, hogy ha valamikor bált rendeznének a következő tánczprogramot állítanák össze.

Szünóra előtt:

Postás Milka-csárdás,
Express-keringő,
Telefon-négyes I.,
Postrestante-mazur,
Áram-polka,
Postkislő négyes II.,
Utánvét-keringő.

Szünóra után:

Villany-csárdás,
Kábel-négyes III.,
Ajánlott-keringő,
Bélyeg-mazur,
Cheque-négyes IV.,
Futó-roham-polka,
Zárlat-csárdás.

A jogász ifjuság ezután házasságjog-csárdást, zálogjog-mazurt, válópör-hopszot, hozománybiztosíték-valezert és a római régiség-négyest fog tánczolni, ez utóbbit a gárdedámmokkal.

Es így tovább. Az orvosok szivgörcs-csárdást, láz-polkát, migrén-mazurt és ficzamalczert.

De legjobban járnak a szerelmespárok. Ime az ő tánczrendjük:

Szünórak előtt: Szeretlek-csárdás óh nézz reám-keringő, remény-négyes, igen-polka, csók négyes, meghalok utánad keringő.

Szünóra után: Most vagy soha-csárdás, rendezvous négyes, légy-enyim-keringő, én talán idegen-mazur, beszéljen a mamával-négyes, polgári házasság-csárdás.

Milyen pompás valami is lesz az, ha a félénk gavallér majd így szol az ideálhoz:

— Nagysád, szabad az első csárdásra, a második négyesre és a szünóra utáni első keringőre lefoglalni.

— Ez a fenti kulcs szerint azt jelenti: szeretlek, csókolak, légy enyém.

A monder kisasszony erre azt feleli:

— Talán az első helyett a harmadik négyest választhatná? (Beszéljen a mamával.)

— A modern gavallér sem jött azért zavarba.

— Bocsánat, nagysád, de ezzel már foglalkoztam.

b.

Városi közgyűlés.

— Második nap. —

Debreczen, január 30.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 9 órakor felváltta gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt rendes havi közgyűlését a bizottsági tagoknak a tegnapi nap viharában alaposan megcsappant érdeklődése mellett.

A tárgysorozatot gyors egymásutánban tárgyalta le a közgyűlés jobbra a tanács javaslatához képest.

Részletes tudósításunk a következő:

Gróf Dégenfeld József főispán a folytatólagos közgyűlést megnyitván, dr. Magoss György újonnan kinevezett tiszteletbeli főügyész letette a hivatalos esküt.

A debreczeni kir. főügyésznek a rabkert átengedéséért és a törvényszéki elnöknek az igazságügyi palota telkéért nyilvánított levélbeli köszöneteit tudomásul vették.

Mendelovits Lajos kérvényére elhatározottat, hogy a debreczeni épületekről és a hortobágyi pusztáról készitendő fényképalbumból Jambor Ferencz ellenző és Simonffy Imre polgármester pártoló felszólalása után a város részéről 300 frt értékig rendelést tesznek.

A tanács előterjeszti a lovassági laktanya építésére vonatkozó javaslatát, mely az építésnek a bemutatott költségvetésben 700000 frton belül való elrendelését és a szükséges telek kisajátításának elrendelését kéri.

Gróf Dégenfeld József főispán a rendkívüli közgyűlést, meg a kisajátítással fog foglalkozni, február 7-én délelőtt 9 órára kéri kitűzni.

A közgyűlési határidő kitűzetett.

Hegedűs Ferencz tanyabirtokosnak a tulajdonjog megszerzésére engedély adatik.

Köszönettel tudomásul vették Kövesdi Jánosnak 50 városi árva felruházására fordított 446 forintos adományát.

A községi kötelékbe Weisz Ignác és Szigeti Benedek Gyula vivőmester vétettek fel.

A tanács elutasítani javasolja a kűműves iparosok és segédek egyletének azon kérvényét, melylyel zászlójukon a városi czimer használatára engedélyt kérnek.]

Ábrahám László főügyész és Torday Gábor felszólalása után a tanács javaslatával szemben a czimer használat megengedtetett.

Tudomásul vették, hogy a nyugdíjellenőrző bizottságba Bészler Károly beválasztott.

Az állategészségügyről beterjesztett állatorvosi jelentések tudomásul szolgáltak.

Ezután Eöry Sámuel özvegyének, Agárdi Károly rendőrnek nyugdíjat utalványoztak.

A tiszti főügyész fél éves jelentését tudomásul vették,

Günther Ferencz városi adókövetőnek egészsége helyreállítására 3 havi szabadságidőt engedélyeztek.

Ezzel a tárgysorozat kimerítettén, elnöklő főispán a közgyűlést berekesztette és a jegyzőkönyv hitelesítésére szombat délelőtt 10 óráját tűzte ki.

Ülés vége d. e. fél 11 órakor.

Mulatságok.

Az orvos gyógyszerész bál.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, január 30.

A debreczeni orvosok nagyon hatalmasak. Megtudták parancsolni paczienseiknek, hogy

tegnap este egyiknek sem volt szabad rosszul éreznie magát.

A nem „szerelmi bájitalt“ készítő gyógyszerész urak pedig, miután a fenti körülménynél fogva orvosságra úgy sem lett volna szükség, könnyű szerrrel végezheték a bálrendezői funkciót olyan kitűnően, mint a hogy azt meg is tették.

Sokszor uszott már nagy fényben a „Bika“ szállodabeli diszterem, de az orvos gyógyszerészek tegnap esti debutje alkalmával ez hatványozott mértékben volt róla konstatalható. Fény és csillogás, kedves, nehéz illat dominálta a báltermet, a melynek parkettjén a katonazene andalító muzsikája mellett lebentek tova a párok a keringő alatt, majd szilaj jó kedvvel ropták a csárdást, a mikor Magyari Imre vette kezébe a száraz fát és csalta ki belőle a legigazabb, legszivhezszólbóbb nótákat.

A valódi, fesztelen jókedv a lady patronessek levonulásától egészen reggelig egyenlő volt. Mindenki jól mulatott s a gyönyörű táncrendbe, mely miniatúr villanygépet ábrázolt s a legkitűnőbbek voltak beosztva a tourok s négyesek.

Az ibolya, rezeda, millefleur, ylang-ylang parfüm illat egy kábitó chaoszba olvad egybe; szebbnél szebb toalettek csoportja ejtett bámulatba a férfiakat.

Pontban kilencz órakor tartották meg a bevonulást a bálanyák s elfoglalták helyeiket a délszaki növényekkel díszített csinos emelvényen.

A bálanyák közül Dr. Helmbacher Mihályné fekete, ugyanolyan színű virágokkal áttört, hosszú uszályos nehéz selyem ruhát viselt. Dr. Balkányi Edéné krém színű toilletben volt, színes virágokkal. Az uszály zöld színű bársonyból készült. Dr. Fráter Imréné fehér selyem ottomán ruhában volt, szintén uszálylyal. Balázs Ödönné és Dr. Szentpály Benőné urhölgyek rózsaszínű selyem toilletben jelentek meg, mindketten szintén uszályosan.

A lady patronesseket folyton nagy udvar környezte s a hódolók serege állandóan rendelkezésre állott.

Szóval Karneval ő fensége az idén ismét egy diadallal többet jegyezhet fel abba a kedves, örök naplóba, a melybe halandó embernek soha sem szabad bepillantania.

Pedig érdekes dolgokat lehetne belőle olvasni!

Végül annak közlésére kértünk fel, hogy mindazok, a kik ez estén szívüket netán elvesztették volna, forduljanak orvoslásért a rendező bizottság tagjaihoz.

A jelen volt hölgyek névsorát a következőkben sikerült följegyeznünk:

A s s z o n y o k : Bartók V.-né, Belezsnayné (Jászberény), Berger Henrikné, Berger Jenőné, Berger Vilmosné, Berger Mórné, Biedermann Józsefné, dr. Blaszur Józsefné, özv. Brunner Edéné, dr. Burger Péterné, Cseh Béláné (Hajdu-Böszörmény), Diamant Józsefné, Dobieczy Sándorné, Emmerth Antálné, Erber Vilmosné, Fleischman Mórné, Fried Emilné, Fürst Ödönné, Györfly Aladárné, dr. Hegedűs Pálné, Horváth Bálintné (Kassa), dr. Hütter Károlyné, Handel Gusztávné, Jakobovics Aladárné, Kardos Lászlóné, Kellner Elekné, Kemény Mórné, Kovács B. Gyuláné, dr. Kovács Sándorné, Láber Mihályné, özv. Láposy Ferenczné, Lippman Sámuelné, dr. Liszt Nándorné (Tetétlen), Loika Károlyné (Tetétlen), Léderer Mártonné, dr. Losonczy Álmós, Löfkovics Arthurné, Lukács Arminné, dr. Márton Kálmánné, Márton Imréné, Medgyaszay Erzsébet, Montay G.-né, Oláh F.-né, dr. Pallay Miklósné, Dr. Popper Mórné, Radeckzy Lászlóné, Reichmann Arminné, Dr. Radnay Miklósné, Rottschneck V. Emilné, Rott Lipótné, Rosenthal Danielné, Rösszler Richárdné, Sámy Béláné, Sárváry Gyuláné, Dr. Siehermann Adolfné, özv. Szabó Lajosné, Szakolczay Jánosné, Szabó Miklósné, Szalkai Schwartz Jakabné, Szepessy Antálné, Szepessy Gizella urhölgy, Schwartz Vilmosné, Dr. Szöllössy Lipótné, Táuszig Gyuláné, Tóth Gyuláné, Dr. Ujfaluassy Józsefné, Ujházy Mária urhölgy, Varga Ferenczné, Dr. Varga Emilné, Weisz Lélyné és Zincz Zsigmondné.

L e á n y o k : Bartók Ilona, Berger Margit, Darvas Ella, Emmerth Antónia és Eveline, Ericz nővérek, Elbel Georgin (Kassa), Francsics Elza, Fleischman Ilonka, Fried Etta, Hoffmann Margit, Jablonczay Gizella, Jablonczay Irén, Jakobovics Etelka, Kardos Ilona, Kemény Klárka, Kovács Laura, Láber Martild, Loika Sarolta (Tetétlen), Losonczy Margit, Láposy Anna, Montay Piroška, Orosz Olga és Kornélia, Rosenthal Szeréna, Rott Rózsika, Rottschneck Róza, Sárváry Adél, Szakolczay Hedvig és Margit, Schlésinger Tercsi, Szalkai Schwartz Margit (Mátészalka), Schwartz Regina, Szallay Anna, (Hajdu-Nánás,) Varga Irén.

—d.

A hajdu-böszörményi polgári kaszinó-egyesület saját könyvtára javára 1896. február hó 15-én, a volt Kerületi ház nagytermében zártkörű táncestélyt rendez. A rendezőség Morvay Géza elnök. Id. U. Szabó Lajos pénztárnok. Csabay Antal ellenőr. Almási Imre, Asbóth Mihály, Baranyi Imre, Berényi Pál, Brüll Menyhért, Brüll Sándor, Dr. Burger Menyhért, Csiba Sándor, Butyka Boldizsár, Diamandi József, Gaál Bertalan, Györy Gyula, Győrössy Imre, Győrössy Mór, Kamplér L. Péter, Karap Ferencz, Karap Sándor, Kecskés József, Kiss József, Knopp Árpád, Kövér Antal, Lakner Aladár, Ifj. Lévy Márton, Ligethy Ödön, Lányi Géza, D. Magi Kálmán, Molnár Sándor, Nagy Sándor, Nemes Lajos, Papp József, Porcsalmy Gyula, Somossy Antal, Ifj. U. Szabó Lajos, Vultér Endre tagokból áll. Kezdeté este 8 órakor.

NAPI HIREK.

Debreczen, január 30.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 30. —

— Változás nem várható. —

— Kury Klárs bucsubankettje. Tudvalevőleg Kury Klára, a mi bájos vendégművésznőnk a mai nappal befejezi négy estére terjedő vendégszereplését. A debreczeni hírlapírók és művészek az alkalomból a művésznő tiszteletére bucsu-vacsorát rendeznek a „Bika“ szálloda éttermében.

— Rendkívüli közgyűlés. A város törvényhatósági bizottságának február 6-ára kitűzött rendkívüli közgyűlését február 7-én délelőtt 9 órára napolták el. A rendkívüli közgyűlés elnapolása tárgyában a városi tanács a következő értesítést teszi közzé: A f. évi február hó 7-ikére kitűzött rendkívüli törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek a cs. és kir. lovassági laktanya ügyével kapcsolatosan ingatlan vagyon szerző is tárgya lévén, ez Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsági közgyűlésének tanácskozási ügyrendje 2. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik.

— Az ágostai evang. egyház öröksége. A közel napokban elhunyt debreczeni dugdag polgár, Schaffer Nándor, mint lapunkat értesítik, két alapítványt tett az egyház számára. Egyik árvaházi alapul szolgál, a másik pedig egyházi célokra maradt. Az árvaház alapját a Piacz utca 2140-ik számú egy emeletes ház és annak földje képezik. A létesítendő árvaházban 24 fiu és leánygyermek fog 7 éves korától 14 éves koráig neveltetni. A fölvetélnél első sorban az ágostai evang. vallásfelekezethez tartozók és az alapítókkal rokonságban lévő gyermekek jönnek figyelembe, ha ezek közül kevés jelentkező volna, akkor a Debreczenben létező bármely hitfelekezethez tartozók is felvehetők. Az elhunyt az egyház céljaira a Telekly utca 2134-ik számú egy emeletes házat hagyományozta.

— **A vallás szabad gyakorlata.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter tegnap küldte le Hajdúvármegye közönségének a vallás szabad gyakorlatáról szóló 1894. évi XLIII. t. cz. végrehajtása iránt a bel- és igazságügyi-miniszterekkel egyetértőleg kibocsátott végrehajtási utasítást.

— **Hajdu megyeiek a bécsi szabadvásáron.** A napokban közöltük, hogy a földmivelésügyi miniszter több debreczeni sertés kereskedőnek adott engedélyt, hogy a február 4-én Bécsben megtartandó szabadvásáron részt vehessen. A miniszter a mai napon a vármegyéhez intézett leiratában megengedte, hogy Ra b Gábor és Földesi István hajdu-böszörményi lakosok szintén hajthassanak fel sertéseket a szabad vásárra.

— **Katonai utóállítás.** A helybeli katonai ügyosztály részéről a legközelebbi utóállítást — mint lapunkat értesítik — február hó 5-én reggel 9 órakor tartják meg a „Pavillon” lak-tanyában lovag W u r n b Emil alezredes, hadkiegészítő parancsnok és S i m o n f f y Gyula tb. tanácsnok, katonai ügyosztályi főnök elnöksége alatt. Az utóállításra eddig ketten jelentkeztek.

— **Skontrális szék.** Debreczen város számonkérő széke holnap délelőtt 9 órakor kezdi meg ülését gróf D é g e n f e l d József főispán elnöksége alatt a városházán.

— **Népfelkelési katonakönyvek kiadása.** A helybeli katonai ügyosztály felhívja az 1833-ik évben besorozott császári és királyi, honvédségi katonákat is, hogy honvédségi katonakönyveiket a népfelkelővel cseréljék fel a katonai ügyosztálynál a hivatalos órák alatt.

— **A közjegyzői kamara köréből.** A debreczeni közjegyzői kamara közhírré teszi, hogy F á y A n d o r dr. felső-vissói közjegyzőnek Szász-Régenbe történt áthelyezése következtében a megüresedett felső-vissói közjegyzői állásra S z i l á g y i János máramaros-szigeti kir. közjegyző az 1874. évi XXXI. törvény-cikk 22. §-a értelmében helyettesül hivatalból kirendeltetett.

— **A fiatalság okulására hasznos dolgot** rendelt a közoktatásügyi miniszter. A tanke-reületi főigazgatókat utasította, hogy a természettudományi oktatás szolgálatában álló avagy a testi nevelés érdekében történendő tanulmányi kirándulásokat a vezető tanárok ezentul a történelmi és néprajzi szempontból nevezetes helyekkel is hozzák kapcsolatba.

— **Doktor csárdás.** A debreczeni orvosgyógyászati egyesület tegnap esteli fényesen sikerült bálján mutatta be Magyarai Kálmán, jeles cigányprimásunk és zeneirónk, kinek már több kitünő zeneszerzeménye jelent meg a zenepevezon, legutóbbi művét, a „Doktor csárdás”-t, melyet a jelenvolt intelligens közönség élvezettel hallgatott meg és vidáman tánczolt a kedves csárdás mellett. A csinosan kiállított füzetet, melynek ára 1 frt, melegen ajánljuk a zenekedvelők figyelmébe.

— **A jégről.** Szép asszonyok és leányok hidegtől kipirult arczával törtetnek a most annyi élvezetet nyújtó jégpályára. A természet az ő kifürkészhetetlen istenségében a télen is gondoskodik a föld finának élvezetéről és tükörsima jéggé fagyasztja a tavak vizét. — Ha a szalonban megszorítjuk valaki kezét — ez már bizonyos nyilatkozás és a szegény tatar, — a ki ezt pillanatnyi felhevülésében tette, esetleg házassággal bünhődte meg a könnyelmű kézszeritást. A jégén másként áll a dolog. Itt szoríthat kacsókat, sőt ha az illető ügyes és a szerencsés véletlen is kedvez, ö l e l é s h e z is jut és a mamák nem fogják k é r d ő r e v o n n i. A „Margit-fürdő” telepén elterülő, jól gondozott jégpálya, az érzelmek kipuhatólására igen alkalmas; bárha itt is megesik, hogy Amor nyila talál.

— **Vihar.** Két újvárosi asszony állott minap a rendőrség előtt. Az egyik igen sangvinikus volt, a másik meg igen flegmatikus. A szangvinikus vádolta be a másikat. Pittegett, pattogott mint a rakéta.

— Az uram nála volt, mondta szapora szóval a kapitánynak.

— Ott volt nála, hát mit csinált nála? — azt kérdezem.

A flegmatikus asszony lesütötte a szemét s nem szólt. A szangvinikus pedig újból rá támadt.

— **Megnémult a nyelve.** — ugy-e? Hát mit kerestél magánál az uram?

A flegmatikus asszony egyszerre kiesett a nyugalomból s hirtelen és dühösen oda vágta:

— Azt, amit magánál az én uram szokott keresni, lelkem!

Aztán sarkon perdült s nyugodtan tette be maga után az ajtót.

Rendőri hírek.

— **Asszonyok a szekér alatt.** Furesa helyzetbe jutott ma délután három paraszt asszony. Faluról jöttek holmi egyet-mást elárusítani. Egy szekéren ültek mind a hárman és a két kehes lovat egy gyenge kis fiúcska hajtott. A buzatéren egy másik szekér jött velük szembe és mert a gyermek ügyetlen volt, vagy a karjai voltak gyengék, de nem tudott a szembe jövő szekér elől ideje korán kitérni. A két szekér tengelye összeütődött és egy nagyobb rántással csak megbillent a paraszt szekér és oly szépen felfordult, mintha csak egy könnyű kosár lett volna az egész jármű. A négy kerék az égnek állott, a kas lefordult és maga alá temette a három sikongó asszonyt. Nagyon megijedtek, de nem igen történt nagyobb baj, minthogy az egyik természetes néni arczczal borult egy hatvan tojással megpakolt kosárba. Mindössze is a tojások törtek össze, melyeknek sárgája az asszony arczára tapadt.

— **Egy szegény emberről.** Egy szegény iparos ember küszködik a hatvan utczán, az 1949 sz. a házban a legnagyobb nyomorral. De nemcsak ő, hanem egész családja, felesége s három kiskorú gyermeke is a legnagyobb szükségkódásnak van kitéve, miután a család fő betegsége kivette szájukból a mindennapi kenyert is. A II-ik ker. kapitányságnál gyűjtés indult a szegény család számára s ezuton is felhívjuk a közönség figyelmét a jótékony adakozásra. Kétszer ad az, aki hamar ad.

— **Vasuti lopások.** Az indóház vasuti rak-járát még mindig nagy előszeretettel látogatták meg a tolvajok. Tegnap megint jelentést tettek a rendőrséghez, hogy ismeretlen tettesek több apróbb lopást követtek el. A rendőrség nyomozza az ismeretlen gazembereket.

SZÍNHÁZ.

Küry Klára, mint Brigitta.

Hogy valóságos Küry Klára uralkodik a közönségen, beigazolta a tegnapi színházi est.

Ez a ház nem akar szünni, erre a házra nem tud orvosot senki fia, nem tud receptet írni még a „debreczeni orvosgyógyászati egyesület”, működő, alapító s pártoló tagjaival együtt véve sem.

Valóságos mámorban van a közönség, melyet megbabonázott Éva direktor „Üdvöskéje”: Küry Klára.

Tegnap a Brigittában játszotta a ezim-szerepet.

Mit írjunk róla. Csak ismétlésekbe bocsájtkoznánk.

A színház zsufozásig megtelt, tapsolt, ujjongott minden ember. Küry Klárát számtalanszor lámpák elé hívták s a taps nem szünetelt egy fertály órára sem.

Különösen „V o l t e g y s z e r e g y e z r e d e s” dalával keltett kiváló hatást. Háromszor kellett a dalt megismételnie.

A tanuló ifjuság kiakarta előadás után fogni a lovat kocsijából. Ki is fogta volna, ha a művésznő gyalog nem megy át a közönség sorfalai között zugó éljen, tapsvihar között.

T i s z a y, K r é m e r, G a l y a s i csak emelték azt a kitünő ensemblét, melyben a művésznő ragyogtatta kiváló fényes tehetségét.

— **Ruzsinszky Ilona fellépte.** A debreczeni színház széphangu primadonája a jövő hó 8-án fog fellépni először színházunkban. Az előadás iránt nagy érdeklődés mutatkozik.

— **Egy fehér csokor.** A kis vendég művésznőt, az aranyos Küry Klárát tisztelői valóságos virág-özönnel látják el. Hogy a fővárosban milyen rajongásig szeretik, eklatáns példa volt egy fehér csokor, a melyet budapest tisztelői a tegnap esti gyorsvonattal küldöttek el neki. A fehér rózsákból álló csokron széles fehér szalag volt, a melynek csokrán, távirat alakjában a következő felirat volt olvasható:

„Ha még egy napig maradnál,
Sok-sok ilyen sürgönyt kapnál.
Jöss-e haza babatündér?
Ha válaszd nem leune igen,
Elmennék mind
Kedvencünkért.”

A kis Klárka öröme határtalan volt. s vele együtt a mi sajnálkozásunk is, hogy ma már el kell bucsuznunk a legkedvesebb Denise, Lili, Brigitta és Javotte-tól. Azonban remélhetőleg csak au-revoir.

Vidék.

— **A szobalány bárókisasszony.** Említettük, hogy egy Fiedler Boriska nevű Nyiregyházáról való bécsi szobalány okmányai-ból az tűnt ki, hogy ő bárói családból származik. F i e d l e r K u l o s báró Manerből most levelet irt egy bécsi lapnak, melyben ezt a kis regényt agyoncsapja. A báró szerint csak egy Fiedler bárói család van és ennek asszonyai ezek: Emilia, szül. Chlumetzky; Eleonora, szül. Kozdranszky; Gizela, szül. Pauer; Mária, szül. Pretis bárónő; Hohenlohe Eleonora báróné, szül. Fiedler báróné. Ezeken kívül van egy hatéves Aglaja nevű leányka is van a családban. A szóban forgó leány tehát nem lehet Fiedler bárókisasszony.

— **Öngyilkos adótárnok.** Nagyváradon K r i k k a y József adótárnok két revolverlövéllyel kivégezte magát. Az első lövéssel szemét lőtte ki, a második halántékába haladt és rögtön halált okozott. Az öngyilkosság híre a városban általános megröszéledést és részvétet keltett, mert K r i k k a y régi hű és lelkiismeretes hivatalnok volt és széles körben tiszteletben állott. Öngyilkosságának oka, ugylátszik, zilált anyagi helyzete volt, amelyeket folyton növelt kártyázási szenvedélye. K r i k k a y tegnap nem ment hivatalába és mikor a hivatalozgató érte küldték, azt izente, hogy azonnal jön. A szolgálata után követte el végzetes tetteit. Az adóhivatalban azonnal megjelent P a p p Miklós pénzügyigazgató, U j v á r i Zsigmond pénzügyi titkár és S z e g e d i Miklós ellenőr kik a pénztár vizsgálatához fogtak. A vizsgálatnál R i m l e r Károly rendőrkapitány is jelen volt. A legelőször megvizsgált főpénztár minden tekintetben rendben volt. — A kézi pénztárban körülbelül 350 frt hiányt konstataáltak, melynek kiderítése iránt az eljárás folyamatban van. A szerencsétlent özvegye és három árvája siratja.

— **Templomrablás Brátkán.** Mély elvetemültségre valló eseményről ad hírt lapunk brátkai levelezője. Két csavargó suhancz B e r e Mihály és társa M i k u l a, a kik még csak 15 évesek, betörték a brátkai román templomba s ott a perselyből elraboltak 10 frt 08 krt. A nagy reményű csemete-betörőket elfogta a remeczi csendőrség; a kihallgatáson beismerették gaztetteiket. Különbben a két csavargónak nem ez az első munkája; egy ízben ugyancsak Brátkán egy boltot raboltak meg olyformán, hogy B e r e estefelé a boltban elrejtőzött s éjjel az ablakon át adogatta ki társának a lopott tárgyakat. A kezdő betörőket átadták az ügyészségnek.

Különfélék.

+ **Makallei hős.** Egész Olaszországban, az Alpesektől az Aetnaig, e pillanatban Makalle védője, Galliano ezredes a legnépszerűbb ember. A derék katona ma ötven éves, nagy, derék termetű, széles vállu. Kék szemei, hatalmas szőke bajusza és kissé letompított orra piemonti eredetét árulják el. Galliano ezredes 1846-ban, Vicoforteban, tehát a legvalószínűbb Piemontban született és 1866 május 1-én, mint hadnagy vonult be a gyalogsághoz, a hol 14 évig kellett szolgálnia, a míg főhadnagy lett. Már 38 éves volt, midőn kapitány lett és ebbeli minőségében vett részt az első abisziniai hadjáratba. Galliano aztán hazajött Afrikából, de nem szerette a békés életet és az afrikai csoportokhoz leendő újabb áthelyezését kérte, a mi 1890-ben meg is történt és azóta folytonosan Makalle városban tartózkodott, melyet most ezer katonájával hősiesen védelmezett. A derék katonák feltétlenül megérdemlik Olaszország halálját, mert hiszen testeikkel eleven bástyát képeztek, a mely mögött Baratieri tábornok a december 8-iki vereség után hadseregét újra szerveztette.

+ **Lucciaciu lutriszámjai.** Mialatt Szegeden élt Lucciaciu László, a fogságból nemrég kiszabadult laczfalusi pap, sűrűn érintkezett a szegedi gőzfürdő egyik szolgálójával, akit az államfogház városában elsőrendű masseurnak ismernek. Az államfogház nagyon hálás volt a markos férfiú iránt a szolgálatait nem is akarta pusztán borralalóért megváltani, hanem adott neki négy lutriszámot, mint mondák: legkedvesebb számjait, amelyekkel nem nyerni lehetetlenség. Varga János meg is tette a 11, 17, 37 és 38 számot. De nemesak mind a négy, hanem még egyetlenegy sem akart kijönni a számok közül a lutriból, egy egész esztendőn keresztül, amikor a mult héten végre megsokalta a dolgot a masseur és abban hagyta a lutriszámot. A sors azonban, amely gyakran olyan humorista és tragédiacsináló egy személyben, most is kegyetlenül bánt el az áldozatával, a szegény masseurral. Számjai egytől-egyig kijöttek a legutolsó húzáson, a mikor éppen abban hagyta a lutrit. Most kesereg a szerencsétlen ember, hogy miért nem hallgatott még egyszer Lucciaciura.

+ **Trombitás tanító.** A hétszáz lelkét számláló Nedozsér község pályázatát hirdetett tanítói állásra háromszáz forintnyi évi fizetéssel, azonban ugy az első valamint a második pályázatra nem akadt egyetlen pályázó sem. Ekkor a nedozsériek iskolaszéke összeült a az egyik iskolaszéki tag ajánlatára konvenczióra felfogadtak egy odaváló születésű katonaviselt trombitás embert — tanítónak. A nedozsériek állítása szerint az iskolaszék jegyzőkönyvében az áll, hogy az illető csak vigyázni köteles a gyermekekre, nem pedig tanítani őket. — Most pedig — mondák — a vigyázó trombitás annyira belejött a tanítás mesterségébe, hogy még nem volt a nedozséri iskolában olyan okleveles tanító, a ki ilyen jól tudott volna tanítani. Az iskolaszéknek különben a brezáni plébános az elnöke, aki ugy a hívei között, valamint a vidéken a közkedveltségnek örvend.

+ **Dosztojewszki jubileuma.** Az orosz írók között nagyszabású mozgalom indult meg, hogy Dosztojewszkinek, a világhírű orosz regényírónak megünnepljék 50 éves jubileumát. Február 7-én lesz 50 esztendeje annak, hogy Dosztojewszki első műve megjelent. Az író akkor 25 éves volt. Első műve a pétervári hivatalnokok proletariátussal foglalkozó, Szegény emberek című novella volt. Elvitte ezt Nekraszow Miklóshoz, a nagy orosz költőhöz, ki akkortájtban egy előkelő lapnak a szerkesztője volt. Semmi reménye nem volt, hogy Nekraszow elfogadja tőle a novellát. Szomoruan ment el egy barátjához, a kivel együtt éjjel-utánig olvassatta Gogol munkáit. „Reggel négy órakor mentem haza — írja visszaemlékezéseiben — de nem tudtam elaludni. Nagy bámulatra egyszerre betoppant hozzám Nekraszow, oda rohant hozzám, megölelt és nem tudta elfojtani könnyeit. „Nekraszow azonnal felismerte Dosztojewszki nagy tehetségét. Világhírűvé azonban csupán a Raskolnikow című regényének megjelenése után lett Dosztojewszki.

Mozaik.

× **Egy kis statisztika.** Lemire orvosnak az „Annales d'hygiène“ -ben közölt följegyzései szerint a madagaszkári expedíció márcziusban 30, áprilisban 60, majásban 120, júniusban 240, júliusban 360, augusztusban 540, szeptemberben és októberben 2700 emberéletbe (franciák és benszülöttek) került. Ez mindössze 4450 följegyzett haláleset lenne, de ezekhez még azok is hozzászámítandók, a kik a hazaszállítás alatt a franciaországi kórházban vagy családjaik körében elhaltak, úgy hogy az áldozatok száma bizvást 6000-re tehető.

*
Ezernyi gondomat megosztott'ad híven,
Neked is fajt, mikor sebet kapott szívem,
Beteg gyermek fölött együtt virasztottunk,
Ketten hantoltuk el édes kis halottunk,
Közös volt teveled mindahány bánatom. —
Mégis a régi vagy, édes, szép angyalom!

Megmaradtál jónak, megmaradtál szépnek
Lelkemet itatja hited, reménységed,
Te támasztasz engem, ha szívem megirgott.
Dobogása eláll: te életem hídod,
Bekéd kapaszkodom, szállok a szárnyadon.
Te vagy az én lelkem, édes, szép angyalom!

Móra István.

Egy ember megy föl a hegynek. Egész uton dörmög, szitkozódik, hogy milyen nehéz hegynek menni! Fölér és kezd lemenni a másik oldalon. Akkor meg ismét azért dörmög, hogy egy másik hegy következik és azon megint nehéz lesz majd fölmenni.

Ez a pesszimista.

Egy másik ember megy föl a hegynek. Már előre annak örül és füttyölget, hogy milyen jó lesz majd a másik oldalon lefelé menni. Fölér; kezd lefelé menni a másik oldalon és hangosan danol, hogy milyen jó a lejtőn lefelé menni.

Ez az optimista.

Egy harmadik ember is megy fölfelé. Izzad, de iparkodik és előre örül annak, hogy milyen pompás lesz odafenn a kilátás. Fölér, gyönyörködik, lefelé indul és egész uton morog, hogy de kár volt fölmászni ekkora hegyre ilyen hitvány kilátásért.

Ez az idealista.

*
A percnyi kéjnek nagy az ára,
Gyakorta örök fájdalom,
Te is megbárod majd idővel,
Hogy tán szerettél legyökeron,
Mást dőntenek a kárhezetba
Azok a bűbajos szemek,
Földög leszel, el is felejtess,
De én sosem felejtetek.

× **Iskolában.**

A tanító: Ki mondta ezeket a szép szavakat: A mi az enyém, az a tied?

Egy tanuló: Bizonyosan olyan ember, a kinek semmije sem volt.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

Debreczen, jan. 30.

Készáru szilárd.

Oszi buza	7.20—7.22.
Tavaszi buza	7.02—7.04.
Oszi rozs	— — — — —
Tavaszi rozs	6.42—6.44.
Oszi zab	— — — — —
Tavaszi zab	6.07—6.09.
Május-juniusi tengeri há-	
táridőre	4.37—4.39.

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya
1895. jan. 30.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronkint 400 klgron felüli sulyban) 56 — krtól 57 krig. Öreg közép (páronkint 300 400 kgr. sulyban) — 54, — krtól 57, — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fiatal közép (páronkint 251 320 klgr. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fiatal könnyű (páronkint

250 klgrig terjedő sulyban) — — krtól — — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) — — krtól — — krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyb.) — — krtól — — krig. Könnyű páronkint 220 klgrig terjedő sulyban — — krtól — — krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgr. felüli sulyban) — 56 krtól 57 — krig. Közép (páronkint 220—260 klgr sulyban) — 56 — krtól 57 — krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) — 55 — krtól 56 krig.

Sertés létszám: 1896. évi január hó 27. napján volt készletben 34580 darab, 1895. évi január hó 28. napján felhajtott 617 drb. 1895. jan. hó 28. napján elszállított 344 drb. 1895. jan. hó 29. napjára maradt készletben 35803 drb. Forgalom csekély.

CSARNOK.

A telepathia.

— Egy érdekes kérdés. —

Egy angol előkelő tudományos társaság osztályelnöke nem régebben beszéde tárgyán a telepathiának elnevezett (magyarul talán „távolérzés“-nek fordítható) természeti jelenséget választotta s mondá a többek között a következőket: „Kiki tudja, hogy az agyvelőnkben megfogamzott gondolatokat alkalmas anyagi közbenjáró segítségével, pl. hangnak mechanikai cselekvésnek, írásnak stb. igénybevételével más valakinek agyvelőjével közölhetjük. Nem létezhetik e tehát valamely nem anyag, (talán éteres, közbejáró is?), Lehetetlen e tehát, hogy a gondolat valamely személytől egy másikhoz átvitessék olyan folyamat révén, a melyhez szókva nem vagyunk és a melyről még mit sem tudunk.

En a magam részéről meg vagyok benne bizonyosodva. Allítom, hogy láttam és a tényről teljesen meg vagyok győződve. Mások is látták. Hát miért beszélünk erről halkán, mint olyasmiről a mi miatt pirulni kell? Mi jögon piruljunk az igazság miatt.”

Ime tehát eljutottunk odáig, hogy egy tényt, a melyről homályosan és sejtelmesen, mint világesalók kénforrásáról, vénasszonyok babonáiról, vallásos fanatisták és a megbomlott elméjük beteges képzelgéseiről beszéltek, irtak az emberek időtlen idők óta a mai napig, ma egy komoly tudós, komoly tudományos gyülekezetben az elnöki széken való igaznak, létezőnek állit, egy gyülekezetben, hol bizonyára a világ legreálisabban gondolkodó emberei voltak együtt, tudniillik angolok s ezek közül is csupán a tudós matematikusok és fizikusok.

Bizonyára ez az első lépés a kérdés tudományos megfejtéséhez. Kétségtelen, hogy csupán a kísérletező természettudományok fognak majd azt az elvitathatlan reális alapot teremteni, a mint megfejtették a hang és fény terjedését, a melyek lényegükben a tudatlanok előtt ép oly csodálatos megközelíthetetlen volt annak idején, mint a ma már az emberek ezrei előtt ismert s tudott tény, hogy a gondolat távollevőkkel az eddig ismert utakon kívül is közölhető. „Levegő nélkül süket lenne a föld“.

A levegő, a melyet ma megérünk, megszűrünk, alkotó elemeire felbontunk, ép oly csodálatos, megfoghatatlan, érthetetlen valami volt, mielőtt a tudományok a fizika, chemia és élettan odáig nem fejlődtek, hogy megfogva, lekötve meg nem ismerték minden egyes atomját.

Ma a levegő anyagalmaz, — mint akár a föld; akkor egyenlő volt a semmiséggel, ma tudjuk, hogy a hang általi közlekedésnek egyik fontosabb eszköze; előbb az teljesen ismeretlen volt, mint ismeretlen volt az is, mit ma tudunk, hogy némely szilárd s folyékony anyagok a hangnak sokkal jobb vezetői, mint a levegő. Nem lehetetlen, sőt jogos feltétel az tehát, hogy még létezik valami a levegőn kívül, a miben az ember él és mozog s a mi talán a gondolat és érzelmeknek tudtunkon kívül alkalmas közvetítője.

Számtalanszor hivatott és hivatlan terjedett e kérdésnek tudományos megfejté-

sére, kiváltképp a bölcséleti tudományok föllendülése idején, mikor minden természeti jelenséget a pusztá spekuláció kényelmes útján remélték megfejteni a gomba módra elszaporodott bölcselek. E theoretikus törekvések eredménye egy képen áll előttem. Egy szomorú képen, melynek központja egy rokonszenves arcú szép férfi — sok fiatal leány — aztán egy örült czellájának rideg berendezése körül, melynek lakója volt. Az elmebetegség, oly betegség, mint bármely más testi baj; tudom, tudom, hogy nagy fájdalom, — sok lelki szenvedés csupán életre kelti lappangó csiráját az elmebántalomnak, a kibebenne van, de láttam, szemlélttem, megfigyeltem, mint bontja fel kuszálta össze, bonyolította és gubanczolta felbonthatlan zavart tömeggé e mélyen gondolkodó ember elméjének egyenletesen, logikus rendben lepergő gondolatfonalát ez egyetlen téma, a telepatia, melyről akkoriban Galton eszeveszett elméleti kapcsán divat volt beszélni.

A kérdés megfejtésére ép úgy nem létezik pozitív alap, mint akkor nem létezett, de haladás mégis konstataható s ez abban áll, hogy tudjuk miszerint nem a bölcsélet, hanem a kísérleti természetstudományok hivatottak a megfejtésre. A spekuláció arra alkalmas csupán, hogy valakit megőrülni segítsen.

Egy theoria azt mondja, hogy a gondolat az agy váladéka, mely elröpül, illanó mint a szesz, Egy elillant anyag, melyet más magába felvehet s a melyet az agyban pótolni kell, hogy tovább gondolkodni képesek legyünk. Ennek bizonyítására vélték fölhasználni a híres — Hufeland egy feljegyzését, melyben egy papról ír, ki halála előtt vallási dogmákat vitatott s mikor felboncolták, kitünt, hogy az agy helyén kevés véres folyadék volt csupán, jelölve annak, hogy az előtte való napon teljes gondolatkészletét elhasználta s meghalt, mielőtt szervezete pótolhatta volna azt.

A mai tulvilágosodott skeptikus ember bizonyára azt mondja az esetre, hogy eredetileg sem volt ott több az agyból, mert hiszen, vallási dogmák vitatására az a kevés is teljesen elegendő volt, azonban a gondolat és akarat viszonya, az életerő lényegéről ez abszurd theoriák tagadásánál ma sem tud adni egyebet.

A kérdés megoldására bizonyára a tudományok legelőkelőbbjei elég erősek csupán, azonban van a dolognak egy ága, melyben a közremunkálására minden intelligens gondolkodó ember hivatott, Érttem azon esetek és jelenségek alapos megfigyelését és kifürkészését hol szervezetünk e meg ismeretlen érzéke a távolérés, kétségén kívül nyilatkozott.

B. G.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a a keresk. akadémia palotájában.
Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6 óig.
Muzeum, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10—12 óig.
Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreál iskolai mőhelyében d. u. 2—4 óráig. Keddén: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.
Január 31. Skontrális szék a városnál.
Február 1. Értekezlet a nánási vasút ügyében d. e. 9 óra, a városháza nagytermében.
Február 1. Gazdaszok bálja a Bikában.
Február 1. A Margit fürdő személyzetének bálja.
Február 2. Értekezlet a derecskei vasút ügyében d. e. 9 órakor a városháza nagytermében.
Február 2. Az iparoskör bálja a Bikában.
Február 2. Jégünnepély a Margit-fürdői pályán.
Február 3. A lovaregylet közgyűlése d. u. 5 órakor a városháza nagytermében.
Február 7. Felolvasás a Csokonai körben d. u. 6 órakor.
Február 8. A vereskereszt egylet debreczeni fiókjának bálja az Arany-Bika szálló dísztermében.
Február 15. A jogász és tisztviselői kör táncvigalma a Bikában.
Február 18. Az ág. ev. filléregylet theasestélye a Bikában.
Február 23. Az iparos ifjak betegsegélyző pénztárának közgyűlése.
Márczius 31. Debreczen város bálja a Bikában.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika” kávéházban hetenkint két zene-estély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyariak.

A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek zenekara.

Az „Arany Bika” vendéglő éttermében császnapi estenkint a Magyar testvérek Rácz Károly és Veres Tóni zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.

Az „Angol királynő” vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Veres Tóni játszanak.

A „Margit”-fürdőben vasárnap és ünnepe napokon d. u. 1/6—1/9 óra közt sétatáncverseny. — Játsszik a katonazenekar.

A „Corso” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Veres Tóni zenekara tartanak zeneestélyeket.

Bérekcsik díj szabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	6	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
3/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végítzottság a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
éjjel	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, czukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és özmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	30	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	60	40
Külső három- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
minden további órára.	40	30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítanak.		

Vasuti közlekedés. Érvényes 1895. október hó 1-től.

Egységes vasuti (zóna) idő szerint.
 Debreczenből indul:

Budapest-felé gyorsvonat	reggel	8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	délután	4 ó. 02 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.
²⁾ Közvetlen kocsi Miskolczon át Budapestre.

H.-Böszörmény-Büd-Szt.-Mihály felé (vásártérről) 6 ó. 04 p.
 (m. á. v. délután) 3 ó. 57 p.
 (vásártérről) 4 ó. 10 p.
 (m. á. v. délután) 4 ó. — p.

Füzes-Abony felé (vásártérről) 5 ó. — p.
 (vásártérről) 5 ó. 13 p.

Ohat-Köcs-Polgár felé (m. á. v. délután) 4 ó. 12 p.
 (vásártérről d. u.) 4 ó. 22 p.

Derecske-Nagy-Léta felé r. 8 ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

Budapestre érkeznek:
 a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u. 1 ó. 50 p.
 a déli 12 ó. 36 p. „ „ sz. v. este 8 ó. 10 p.
 az este 10 ó. 31 p. „ „ reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről Debreczenbe indul:
 a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v. reggel 9 ó. 40 p.
 az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután 2 ó. 15 p.
 az éjjel 2 ó. 40 p. „ „ sz. v. este 7 ó. 05 p.
 „ 2 „ 40 „ „ érk. sz. v. (P.-Ladányig gy. v. átállással) este 9 ó. 15 p.

¹⁾ Közvetlen kocsi (Junius 15-től Szept. 15.) Kas-sára.

Debreczenbe érkeznek:
 Budapest-Nagyvárad felől délután 8 ó. 47 p.
 „ „ gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
 „ „ éjjel 2 ó. 40 p.
 Nagyvárad-P.-Ladány reggel 7 ó. 41 p.
 Csak P.-Ladánytól reggel 4 ó. 55 p.
 M.-Sziget-Szatmár felől reggel 7 ó. 50 p.
 „ „ délután 12 ó. 16 p.
 „ „ este 10 ó. 16 p.
 Csak Szatmártól este 7 ó. 45 p.

Kassa-Miskolcz felől¹⁾ reggel 8 ó. 07 p.
 Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől déli 12 ó. 21 p.
 Kassa-Miskolcz felől¹⁾ este 7 ó. 40 p.

¹⁾ Közvetlen kocsi Budapestről Miskolczon át.
²⁾ Közvetlen kocsi (Junius 15-től Szept. 15.) Kas-sáról.

B.-Szt.-Mihály— (vásártérre reggel 8 ó. 09 p.
 H.-Böszörmény felől (m. á. v. hoz „ 8 ó. 17 p.
 (vásártérre este 6 ó. 35 p.
 (m. á. v. hoz „ 6 ó. 44 p.
 Füzes-Abony felől vásártérre délután 5 ó. 21 p.
 Füzes-Abony felől m. á. v.-hoz „ 5 ó. 30 p.
 Ohat-Köcs-Polgár felől vásártérre reggel 7 ó. 50 p.
 (m. á. v.-hoz „ 8 ó. — p.
 Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p. d. u. 8 ó. 18 p.

Kis tőkével

a budapesti értéktőzsdén most sok pénzt lehet nyerni.
 Alulírott bankcég, mely a legmérvadóbb pénzügyi körökkel való összekötése folytán mindig a legjobb és legmegbízhatóbban van tájékozva, felvilágosítással valamint tanácsal az értéktőzsde üzletet illetőleg készséggel szolgál.
 Megbízások eszköz fedezet mellett a lehető legelőnyösebben eszközöltetnek és a megvásárolt papírok az üzlet nyereséggel való lebonyolításáig letétben maradhatnak.
Bank és bizományi ház Singer A. és társai
 — betéti társaság. —
Budapest, Sebestyén-tér 8.
 Sürgöny czim: Singerbank Budapest.

Hirdetmény.

A Hajdu-Böszörményi részvénytársulati takarékpénztár 1895 évre járó osztaléka a 15 sz. részvénytársulati részvények ellenében folyó hó 27-től kezdve 11 frttal fizettetik ki, miről a t. részvényesek azzal értesítetnek, hogy a szelvények beváltatnak
H.-Böszörményben az intézet pénztáránál,
Budapest: a magyar országos központi takarékpénztárnál, a magyar ipar és kereskedelmi banknál.
H.-Böszörmény, 1896. január 29.
Az igazgatóság.

Török sorsjegyeket
 elvállal eladásra egy párisi bankház megbízottja. — Megbízások intézendők
Boskovits Gyulához
 Budapest, Nyár utca 7.

Fényes Jégünnepély,

Tüzijáték és Lampion-estély.

A MARGIT-FÜRDŐ JÉGPÁLYÁJÁN

1896. évi február hó 2-án

Vasárnap délután.

MŰSOR:

Délután 3 órakor katonazene a jégen és a teremben. 4 órakor a versenyek kezdete.

1. Sikverseny kezdők részére : 2 csoportban	3—3 dijjal.
2. Sikverseny haladók részére, 2 csoportban	3—3 »
3. Akadály verseny, kezdők részére : 2 csoportban	3—3 »
4. Akadály verseny haladók részére : 2 csoport	3—3 »

Összesen 24 dijjal.

Ezenkívül a legszebben korcsolyázó Urinó gyönyörű emléktárgygyal lesz kitüntetve. — Ezen díj közfelkiáltással lesz oda ítélve.

A jégünnepély legérdekesebb része:

a jégkirálynő megválasztása,

a ki 5 kros szavazati lapokkal, szavazat többséggel a jelenlevő nagy közönség által választatik meg. — Ezen szavazati lapokból befolyó összeg a debreczeni nők Milleniumi Zászlója javára fordittatik.

Végül fényes parter tüzijáték: Emmerling Adolf budapesti hírneves pyrotechnikus által rendezve, melynek legszebb része

A VEZÜV

tűzhányóhegy kitörése.

Tüzijáték után a korcsolyázók között lampionok díjmentesen osztanak ki.

Lampion-négyes a jégen.

Bemeneti díjak :

Korcsolyázók részére lampionnal. Felnőttek 70 kr. Tanulók 50 kr, Gyermek 40 kr. — Nézők részére. Érvényes jégpályára és teremben. Felnőttek 50 kr. Gyermek 30 kr. — Külső perron. Személyjegy 20 kr. Katonák őrmestertől lefelé 10 kr. Gyermekjegy 10 kr.

Tisztelettel

a tulajdonos.